

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **ICEBERG CONSULTING, a. s.**
sídlem Komunardů 1091/36, 170 00 Praha 7
zastoupený Ing. Jiřím Souralem
bytem U měšťanského pivovaru 679/10, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: i) **CETIN, a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 – Libeň

ii) **GLOBAL NETWORKS s. r. o.**
sídlem Musorgského 876/2, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
zastoupená advokátem JUDr. Vítem Rybářem
sídlem 28. října 1610/95, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 59189/2021 ze dne 11. 6. 2021, ve věci
změny využití území a umístění stavby

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje T.B.

soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že dne 27. 1. 2021 obdržel prvostupňový orgán dvě žádosti zúčastněné osoby ii) (kterou v řízení zastupovala společnost AQUASYS spol. s r. o.). První byla žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území pro záměr nazvaný „Odstranění staré ekologické zátěže v lokalitě bývalé rafinérie Ostramo v Ostravě – 2. etapa – SO 03, SO 04, SO 05“; druhá byla žádost o umístění stavby nazvané „Odstranění staré ekologické zátěže v lokalitě bývalé rafinérie Ostramo v Ostravě – 2. etapa – SO 01 Přípravné práce“. Žadatel předložil k žádostem dokumentaci dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, jejichž součástí byla stanoviska dotčených orgánů i vlastníků technické a dopravní infrastruktury. Stavební úřad na žádost žadatele usnesením ze dne 3. 2. 2021 obě řízení spojil do společného řízení a opatřením ze dne 24. 2. 2021 oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení výše uvedeného společného řízení ve věci změny ve využití území a umístění stavby. V opatření uvedl poučení o možnosti účastníků uplatnit námitky a o možnosti se ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům ve stanovené lhůtě. Ze správních spisů plyne, že možnosti uplatnit námitky žádný z účastníků řízení nevyužil. Po provedeném řízení vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí. Proti vydanému rozhodnutí podal dne 14. 4. 2020 odvolání žalobce, která je vlastníkem pozemků parc. č. XB a XC v kat. území X, jež sousedí s pozemky, na kterých má být realizována změna ve využití území. Žalobce namítal, že mu stavební úřad odepřel práva, která mu ze zákona náležela, když s ním od začátku řízení, ale především ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, nejednal jako s účastníkem řízení, nedbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu a nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho rozhodnutí s veřejným zájmem. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl.
9. Žalobce předně namítal procesní pochybení správních orgánů. Uvedl, že v oznámení o zahájení územního řízení ze dne 24. 2. 2021 nebyl uveden mezi účastníky řízení; protože oznámení bylo spojeno s výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, žalobci bylo toto seznámení se s podklady znemožněno. Dále žalobce namítl, že v době vydání výzvy k seznámení se s podklady ještě ve spise nebylo založeno závazné stanovisko Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/103100/21/ÚPaSŘ/MOj ze dne 1. 3. 2021. Žalobce tedy neměl možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit se všemi podklady pro vydání rozhodnutí. Uvedenou skutečnost namítal žalobce již v odvolání a odmítá názor žalovaného, že neuvedení žalobce v rozdělovníku oznámení nemá právní význam a nezbavilo žalobce účastenství v řízení. Pokud by rozdělovník neměl právní význam, nebylo by třeba jím oznámení vůbec opatřovat. Poukázal dále na ustanovení § 69 odst. 2 správního řádu, podle nějž je třeba v písemném vyhotovení rozhodnutí uvést jména a příjmení všech účastníků. Žalobce nepopírá, že mu bylo usnesení o zahájení územního řízení doručeno, avšak protože v něm nebyl označen jako účastník řízení, nevěnoval mu náležitou pozornost a nezaregistroval, že mu plyne lhůta k podávání námitek.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní body jsou v podstatě totožné s odvolacími důvody, a proto odkázal na napadené rozhodnutí. Tam akcentoval, že oznámení o zahájení řízení bylo žalobci doručeno do datové schránky 25. 2. 2021. K námitce, že žalobce nebyl v oznámení uveden jako účastník, uvedl, že stavební zákon nestanoví správním úřadům takovouto povinnost a výčet účastníků nenahrazuje ani tzv. rozdělovník, který není

právními předpisy nijak definován. Pokud se týče odkazu na ustanovení § 69 odst. 2 správního řádu, tento je nepřipadný, neboť se vztahuje na rozhodnutí, nikoli na oznámení.

11. Soud se se stanoviskem žalovaného zcela ztotožňuje. Neuvedení žalobce v rozdělovníku bylo sice pochybením správního orgánu (i seznam neupravený zákonem by měl být správný a úplný), nicméně toto pochybení nemělo vliv na veřejná subjektivní práva žalobce. Ne každé pochybení správního orgánu je totiž důvodem pro kasační zásah soudu; soud není garantem bezchybnosti výkonu veřejné správy, ale ochráncem veřejných subjektivních práv. Na procesní vady proto vždy nahlíží optikou možného zkrácení účastníků řízení na jejich veřejných subjektivních právech. Pokud žalobce tvrdí, že kvůli absenci jeho názvu v rozdělovníku nevěnoval oznámení náležitou pozornost, pak takováto námitka neobstojí. Předně nelze z rozdělovníku dovozovat cokoli o účastenství, navíc – pokud žalobce oznámení obdržel – bylo zcela jeho vinou, že mu nevěnoval náležitou pozornost, neboť mu bylo přímo adresováno do jeho datové schránky a žalobce je navíc podnikatelem v oblasti nemovitostí, takže mu muselo být z obsahu oznámení zřejmé, že se projednávané záměry týkají pozemků sousedících s jeho pozemky.
12. Žalobce dále namítal, že v době vydání výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí neměl správní orgán ještě všechny podklady shromážděné. Výzva byla obsažena v oznámení ze dne 24. 2. 2021, zatímco závazné stanovisko Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/103100/21/ÚPaSŘ/Moj je až ze dne 1. 3. 2021. Žalobce proto tvrdí, že neměl možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit se všemi podklady pro řízení.
13. Žalovaný k tomu opět odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, kdy s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. 2. 2010 uvedl, že zásadní je, aby mezi seznámením se účastníka s podklady a vydáním rozhodnutí nebyl správní spis už doplňován o jakékoli důkazní prostředky. V projednávané věci však žalobce po celou dobu správního řízení nenahlédl, přičemž měl možnost se s kompletním spisem seznámit ve dnech 15. – 17. 3. 2021.
14. Soud se zcela ztotožňuje se stanoviskem žalovaného. Jak plyne z bohaté a konstantní judikatury správních soudů, smyslem institutu seznámení se s podklady rozhodnutí je umožnit účastníku řízení uplatnit ke všem podkladům výhrady, resp. v návaznosti na ně učinit procesní návrhy (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 7 A 1/95-34 ze dne 20. 3. 1997, publ. ve sbírce Soudní judikatura ve věcech správních pod č. 217/1998, či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 152/2002-41 ze dne 17. 12. 2003). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. 2. 2010, publ. pod č. 2073/2010 Sb. r. NSS, *„vždy je třeba zkoumat, zda (...) účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit“*. V projednávané věci tato možnost byla jednoznačně dána a žalobce ji nevyužil. Nedošlo ani k situaci, že by žalobce v důvěře ve výzvu do spisu nahlížel, a ten byl teprve poté doplňován. Pochybení správního orgánu, který vyzval účastníky k seznámení se s podklady před jejich zkompletováním, tak opět v případě žalobce nikterak neovlivnilo výkon jeho veřejných subjektivních práv.
15. Žalobce nakonec namítal, že správní orgány nenáležitě vyhodnotily jeho námitku rozporu rozhodnutí ve věci s veřejným zájmem.
16. Žalovaný plně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.
17. Soud předně poukazuje na to, že žalobní námitka je zcela obecná a nevypovídá se s argumentací žalovaného. Soud ji proto považuje za nedůvodnou, když se zcela ztotožňuje

s právním názorem žalovaného. Správní orgán není povinen zkoumat, zda stavební záměr odpovídá dotačním titulům, nýbrž posuzuje jeho soulad pouze z hlediska předpisů stavebněprávních. Veřejný zájem totiž zkoumá jen v mezích své pravomoci.

18. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud jim neuložil v řízení žádnou povinnost ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. června 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu